

lerne om Understøttelse til Sæsonarbejdere — vilde medføre et betydeligt *Merarbejde* og betydeligt *forøgede Administrationsudgifter*, og Udvalget forudsatte, at de Merudgifter, der maatte afholdes i Samfundets Tjeneste, navnlig til en udvidet Kontrol, vilde blive refunderet Arbejdsløshedskasserne af det offentlige.

Ved Lovforslagets Fremsættelse udtalte *Arbejds- og Socialministeren*, at de foreslaaede Ændringer tilsigtede at dæmme op for Misbrug, men Ministeren mente ikke, at de saa meget omtalte Misbrug var større her end paa saa mange andre Omraader, og han fandt det tvivlsomt, om det — paa lang Sigt — var rigtigt at foretage denne Revision under de nuværende Forhold. Ingen kunde være i Tvivl om, udtalte Ministeren videre, at han ikke havde Hjertet med i de Lovforslag, han her forelagde, men som Arbejds- og Socialminister i Samlingsregeringen var han paa den anden Side rede til at gennemføre Revisionen i den Samarbejdets Aand, som havde præget Udvalgsarbejdet. Naar Udvalget enstemmigt havde indstillet Lovforslagene, maatte Ministeren have Lov til at gaa ud fra, at der vilde blive Ro om denne Lovgivning, og han regnede derfor med, at man vilde respektere det Resultat, som Rigsdagen kom til, og at Enigheden herfra vilde forplante sig ud i Befolkningen.

Medens *Einer-Jensen* (S.) gav Udtryk for et lignende Syn paa Sagen, som laa til Grund for Ministerens Udtalelser, anlagde *Ejnar Kjær* (V.) det Hovedsynspunkt, at Socialreformen som System betragtet var god nok, men at den som det omfattende Lovværk, den var, var behæftet med Mangler og aabnede Mulighed for Misbrug, som det maatte være i alle gode Samfundsborgeres Interesse at faa fjernet. De rejste Problemer kunde ikke lades uløste, for det offentlige maatte sikre sig, at de Midler, det lægger Beslag paa, bruges paa forsvarlig Maade, og hvis Ordningen derved blev lidt dyrere, kom den ogsaa til at betyde meget mere. Tidspunktet til Revisionens Foretagelse syntes ogsaa netop at være det rette; det vilde være en alvorlig Fejl af Samarbejdspartierne at forpasse Øjeblikket. De foreslaaede Ændringer var rimelige og gik ikke nogens Interesse for nær; den opnaaede Enighed talte ogsaa højt om Ordningens Værdi. Venstre havde ganske vist ikke opnaaet alt, hvad det ønskede, men Taleren følte sig forpligtet over for den trufne Overenskomst som Helhed og i Enkeltheder. — *Boeck-Hansen* (K. F.) glædede sig over, at Udvalgets Forslag ikke gik ud paa at forringe Arbejdsløshedshjælpen som saadan, men kun paa at hindre Misbrug, og selv om han ikke troede, at der forekom saa mange Tilfælde af Misbrug, som mange vilde mene, var han overbevist om, at Misbrug vakte overordentlig Irritation og derfor burde